

ΕΤΟΣ Γ'.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΑΡΙΘ. 187

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΓΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 10

Τιμή ετησίας συνδρομής προκληρωτίας δια μὲν τὸ Ἐσωτερικὸν δραχμαὶ νῆαι 12, δια δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20.
Τὸ Γραφεῖον τῆς ἐφημερίδος, ἐπὶ τῆς ἀδοῦ Σταδίου ἀριθ. 14 ἀπέναντι τῆς Γενικῆς Πιστωτικῆς Τραπεζῆς.

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 27 Σεπτεμβρίου 1881.

Ἐκ τῶν ἀξιοσημειώτων εἶναι καὶ τὸ τελευταῖον ἐπεισώδιον τοῦ ἐφετεινοῦ θερινοῦ λοιμικοῦ δρχματος πρὸ ἡμῶν, τὸ περὶ ἀνακλήσεως δι' ἐγκυκλίου νομαρχικῆς τῶν ἀπὸ τοῦ θέρους εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν καὶ εἰς τὰς ἐξοχὰς ἀπόντων ἐξ Ἀθηνῶν! Φκίίνεται, ὅτι ὁ κ. νομαρχης ἐλαχμβάνει τὰς Ἀθῆνας ὡς στρατῶνα, τοὺς κατοίκους αὐτῶν ὡς στρατιῶτας ἐν ἀγγαρεία καὶ τὸν ἐαυτὸν του ὡς σωματάρχη. Ἄλλως ἢ πρὸς ἐμῶς του εἰς τὴν περίστασιν τούτην εἶναι ὄλω; ἀνερομῆνευτος, ἐκτὸς μόνον εἰς τὰς προτύπους κεφαλὰς τῆς ἐλληνικῆς διοικήσεως. Ἄλλὰ πότε ἐζήτησαν ἀπὸ τοῦ κυρίου τούτου οἱ ἀναχωρήσαντες τὴν ἀδειαν ν' ἀναχωρήσωσιν; Ἡ πότε ἐκοινοποιήσαν αὐτῷ τὴν αἰτίαν τῆς ἀναχωρήσεως τῶν; Ἐὰν ἢ ἰδέα τῆς ἐπικρατούσης νόσου ἐπηρέεσεν αὐτούς, τοῦτο οὐδὲ ὄλω; ἀπορῶ τὴν κ. νομαρχην. Ὅπως δε ἐβρηναν κελὸν ν' ἀναχωρήσωσιν, οὕτως οἱ ἴδιοι εἰς εὐρωσι τὴν κατάλληλον στιγμήν τῆς ἐπανόδου τῶν, τότε μᾶλλον ὄσω ἐκ τῶν δελτίων καὶ τῶν ἐφημερίδων ἀπανταχοῦ δύναται νὰ πληροφορῶνται αἱ πάντες περὶ τῆς καταστάσεως τῆς υγείας τῆς πρωτευούσης. Ἄλλ' ὁ κ. νομαρχης ἐνόμισε κελὸν νὰ ζητήσῃ ἐπὶ τοῦ προκειμένου καὶ τὴν γνώμην τῶν σοφῶν τοῦ ἱεροσυνεδρίου, τὸ ὅποιον τότε διεκρίθη κατ' ὄλην τὴν ἐπιδημίαν. Τὸ ἱεροσυνεδρῖον ἀντὶ νὰ ἀρνηθῆ ἀπολύτως πάντιν ἀπάντησιν εἰς ἐρωτήσεις καὶ ἀποκρίσεις, ἐνόμισε κελὸν ν' ἀπαντήσῃ διὰ τοῦ γνωστοῦ

βυζαντινοῦ τρόπου. Ἡ δὲ γνωστὴ ἀπάντησις τοῦ ἱεροσυνεδρίου, ὅτι δηλαδὴ δὲν δύναται οὔτε νὰ συμβουλευσῇ τὴν ἐπάνοδον οὔτε νὰ μὴ τὴν ἀπαγορεύσῃ, ἔχει τὸ ἄτοπον νὰ ἐμπνῆ εἰς τοὺς ἐν Ἀθήναις ἀνησυχίαις περὶ τῆς καταστάσεως τῆς υγείας τῆς πόλεως, εὐτυχῶς ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀβυσσίου.

Ἄλλ' ἀντὶ ν' ἀσχολῶνται καὶ ἀρχαὶ αὐταὶ εἰς τοιαῦτα ἄκκιον ἀθύρηματκ, δὲν ἀσχολοῦνται κάλλιον εἰς τὰ πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν τῶν; Δὲν ἐπισκέπτονται τὸν Ποσειδῶνα τοῦ κ. Δαμασκηνοῦ, τὴν ἀγορὰν, τὰ οἰκόπεδα ἤτοι τὰ διακόσιαι ἀνοικτὰ διαχωρητήρια τὰ εὐωδιάζοντα ἐν μέσταις Ἀθῆναις, ἐν ἄλλοις λόγοις δὲν ἐπισκέπτονται τὰς τούτας ἐστίας τοῦ θανάτου τὰς ὑπάρχουσας ἐν Ἀθήναις; Δὲν ἀποφκίζουσι, τέλος, νὰ ἐνεργήσωσι τι πρκαμητικὸν περὶ πάντων τούτων, ἀφοῦ πλέον ἀκούοντες ἐξεθυμικαν εἰς λόγια καὶ εἰς χερτὰ; Τί τὸν μέλλει τὸν κ. νομαρχην διὰ τοὺς ἀπόντας; Οὔτε αὐτὸς ἔχει ἀνάγκην τῆς παρουσίας τῶν, οὔτε ἐκεῖνοι εὐτυχῶς δι' αὐτοῦ ἔχουσιν ἀνάγκην τῆς διοικητικῆς προνοίας του. Δικτὶ λοιπὸν δὲν κατατρίβει τὸν κειρὸν του καὶ τὴν δραστηριότητά του εἰς τὸ νὰ κλείσῃ τοῦλάχιστον τὰ ὑπερδικόσιαι ἀνοικτὰ διαχωρητήρια τῶν Ἀθηνῶν; Ἡ πρωτεύουσα ἔχει παρούσας τὰς ἐξῆς ἀρμοδίας ἀρχὰς εἰς τὰ τῆς υγείας. Ὑπουργεῖον, νομαρχην, διευθυντὴν ἀστυνομίας, δήμαρχον, δημοτικὸν συμβούλιον καὶ ἱεροσυνεδρῖον. Πρκατηρήσατε τῶρα πόσκι ἐβρέθησαν, πόσκι πρκακλήθησαν, πόσκι ὑπεδειχθησαν πρὰ τῶν πολιτῶν ἐν διακτῆματι δύο περίπου μηνῶν, κατ' οὗς ἢ ἐνοσκήψασκ ἐπιδημία ἐκινδύνευσε νὰ λάβῃ τὸν φοβερώτερον χερκατῆρα, πρκατηρήσατε καὶ τὰ κερκατωθέντκ κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο πρὰ τῶν ἐν λόγῳ ἀρχῶν, καὶ ἀποφκνῆτε οἱ ἔχοντες ἀραοῦσαν κρίσιν καὶ ἐπιστήμην πρὸ τοῦτο, ἐὰν τὸ ἔθνος τοῦτο ἀνήκει πρκαμητι ὡς ἀξιοὶ εἰς τὸν εὐρωπαϊκὸν πολιτισμὸν.

Ἐν τινι ἐφημερίδι ἀνέγνωμεν τὴν ἐπίτομον μὲν, ἀλλὰ ζωηρὰν περιγραφὴν ἐκστρατείας νικηφόρου καὶ τροπαιούχου, ἣν ἤθελεν ἐκτελέσει ὁ ἑλληνικὸς στρατὸς ἀπροσκόπτως, εἰ μὴ δὲν ἐπροδίδετο ἐντεῦθεν ἡ ἑλληνικὴ ὑπόθεσις ἐκ τινος οἴκου τῶν Ἀθηναίων, ὡς λέγει τὸ ἐν λόγῳ φύλλον. Ἐν γένει ἡ περιγραφή τῆς θριαμβευτικῆς ἐκστρατείας εἶναι ἐπιτυχεστάτη καὶ ὑπενθυμίζει καθ' ὅλα τὴν Ἄλωσιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ποίημα λαμπρὸν τοῦ αἰοδίου Ἰηνοῦ ποιητοῦ καὶ μαγείρου Σκόκου. Εἶναι ἀξιοπρατήρητον ἀληθὲς, ὅτι καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰ θέματα τῶν δύο τῆς φαντασίας ἔργων, ὡπισθοδρομήσαμεν ἐντὸς ὀλίγων ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως εἰς τὴν κατὰ κτησιν τοῦ Δομοκοῦ, καὶ πιθανὸν μετ' ὀλίγα πάλιν ἔτη ἢ ποιήσεις καὶ ῥητορικάς μὲς νὰ ὑμνήσωσι τὴν ὑπεράσπισιν τοῦ ἐδάφους τῆς Ἑλλάδος· πλὴν αἰ ὡπισθοδρομήσεις αὗται ὑποκρύπτουσι βέβαια βαθὺ κατκτητικὸν σχέδιον κατὰ τὸ γαλλικὸν λόγιον: Reculer pour mieux sauter.

Ἐτοιχοκολλήθη πρό τινων ἡμερῶν εἰς τὰς ὁδοὺς μεγίστοις γράμμασιν, ὅτι ἀφίκετο ἡ Mlle Emilie Bulant, ἑτακτος παραδοξοκωμικῆ αἰοιδός. Βεβαίως εἰ μὴ ἡ ἀνωτέρω ἠθοποιὸς ἐγνώριζε τὴν Ἑλλάδα, τὸν τόπον δηλαδὴ ὅπου ἀνέκαθεν λαμβάνουν χώραν τὰ πρᾶδοξώτερα πολιτικοκοινωνικά κωμικά, δὲν θὰ ἐπεχείρει νὰ ἐπιδείξῃ ἐνταῦθα τὴν τέχνην τῆς. Ἡ πολιτεία μὲς αὐτῇ καθ' ἑαυτὴν εἶναι παραδοξοκωμικὴ αὐτόχρημα. Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν ἴσως μίαν καὶ μόνην παράστασιν ἔδωκεν ἡ Κυρία Bulant.

Καὶ καλὰ καὶ σώναι τὸ ὑπουργεῖον ἀπεράσισε νὰ στείλῃ ἀντιπροσώπων του εἰς ἓν τῶν ἐν Εὐρώπῃ συνεδρίων, ἅτινα ἐτελείωσαν ἤδη τὰς ἐργασίας των. Τί θέλησιν σιδηρᾶν ἔχει αὐτὸς ὁ κ. Παππαμυχαλόπουλος!

Ἔως τῶρα εἴχομεν ὡς εἰδήσεις μεγάλης σπουδαιότητος τὰς ἀφίξεις καὶ ἀναχωρήσεις τοῦ τυχόντος, ἥδη προσετέθησαν καὶ ἐκεῖνοι, καθ' ἃς ἀγγέλλεται τίνες ἀναμένονται

μετὰ μίαν ἐβδομάδα. Ἐάν ἐξακολουθήσῃ τὸ πρᾶγμα νὰ πηγαινὴ crescendo, καθόλου παράδοξον νὰ ἀνγκνῶσται ἡμέραν τινά, ὅτι ὁ κ. Ζοπὸτὸς ἐκ Πορταρίας προτίθεται μετὰ ἐν ἔτος νὰ διέλθῃ ἐντεῦθεν, μεταβάνων εἰς Γαργαλιάνους.

Δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι ὁ στέφανος ὁ προσφερθεὶς ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου Ἄρτης τῷ κ. Κουμουνοῦρω, ὡς τεκμήριον τῆς ἀπίρου πρὸς αὐτὸν εὐγνωμοσύνης διὰ τὰ εἰρηνοπολεμικὰ κаторθώματά του, θὰ κατεκτευσθῇ ἐκ δάφνης καὶ ἐλάξης.

Ἐκ τῆς δημοσιευομένης ἐν τῇς Νεαῖς Ἰδέαις δίκῃ Κυκνῆς Βίβλου τοῦ κ. Ξένου, ἑκστὸς ἐννοεῖ, ὅτι ὁ ἀνὴρ εἶναι μὲν μέγας πολιτικός, ἀλλὰ θὰ ἐπετύγχανεν εἰς τὴν πολιτείαν τῶν Αἰλιπούτων, διότι καὶ τὰς 15,000 ναυτῶν καλῶς κατηχημένων καὶ ὀργανισμένων ἐκεῖ ἠδύνατο νὰ συνάξῃ καὶ νὰ τοῦς θέσῃ εἰς ἓν κιβώτιον, μεταφέρων κρῖβα εἰς Κωνσταντινούπολιν, διὰ νὰ συλλάβωσι τὸν ταῦρον ἀπὸ τὰ κέρατα, ὅπως οἱ ναῦσχοι Αἰλιπούται τὸν Γύλιβερ, πρᾶσαλῶσαντες τὴν κεφαλὴν του ἐνῶ ἐκοιμάτο.

Ἐκ τῆς ἀποφάσεως τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου Μεσολογίου περὶ τῶν ἀποκλυπηρίων τοῦ Βόρωνος πληροφοροῦμεθα, ὅτι τὴν πάστρα ἐκεῖ τὴν ἐννοοῦν μόνον ὅταν πρὸκειται νὰ ὑποδεχθῶσι μουσαφίρους.

Μὰ καὶ αὐτὸ τὸ γράφετον τοῦ Βόρωνος τί ἤθελε τὸ κώλυμά του νὰ τὸ ἀναφέρῃ ὡς ἀπρόοπτον, ἀφοῦ ἀρκετὰ ἐτυμπνίσθη πρό πολλῶν ἡμερῶν ὁ λόγος, δι' ὃν ἐπόθειεν ἡ ἀπόφασίς του;

Τὸ γράφετον τοῦ Ἐπιμηνίου Φοῖλου ἐρωτᾷ ἐν τῇ Παλιγγεσιᾷ ἂν ὁ κ. Φοῖβος, ὅστις ἀρχεται ἀπὸ τοῦ προσέχουτος Νοεμβρίου τῆς ἐκδόσεως μηνιαίου τινὸς συγγράμματός εἶναι ἄνθρωπος, διὰ νὰ μὴ ὑπάρχῃ σύγχυσις μετὰ τὸ ἐπιμηνιον περιοδικὸν τῆς ὑγίαινης, τὸ καλούμενον Φοῖβος Ἐπιμηνιος. Ἰσχυροτέρως μὲς λέγουσι δικαίως δὲν λησμονοῦμεν τὴν Πυρλαϊκά.

Προφυλακτικὰ μέτρα Μεσολογιτῶν κατὰ Ἐπιτροπῆς Συλλόγου « Βόρωνος ».
(Ὁ Βόρων βαρυνθεὶς νὰ περιμένῃ μέχρι τῆς 11 Ἀπριλίου ἐκάθισεν).

ANEMOMAZΩΜΑΤΑ

Ἐνῶ ἡ ἐπιδημία ἔπαυσεν, οἱ πρὸς τινὰς ἰατροὺς ἀνχοῦλοέπαινοι εὐρίσκονται εἰς ἐπίτκωσιν, καὶ κατὰ τὰ φαινόμενα, τὸ κακὸν ἔσται αὐτὸ δὲ ἐνδημικόν, ἀφοῦ δυστυχῶς τινὲς τῶν συνχδέλφων μας τὸ ὑποστηρίζουν.

Ἐξ ἐπιστολῆς τοῦ κ. Δ. Σούτζου, κατὰ χωρισθείσης χθὲς ἐν τῇ Ἐφημερίδι, ἐμάθκαμεν τὸ ἐλαττήριον ὅπερ ἐκίνει τόσον κενρὸν τὰ σύμματα τοῦ Τηλεγράφου ἐνκντίον τοῦ Δημάρχου. Ὑστερον λέγουν πῶς ὁ τύπος δὲν εἶναι ἀνεξάρτητος.

Ἀποσπάσματα ἀπκντήσεων τοῦ τετραπερσμένου Κουμουνδούρου εἰς τὰς ἐπιστολάς τοῦ κ. Ξένου.

«Τὸ ἐκ τῶν κεράτων εἶναι ἀκκτόρθωτον, ἀλλ' αἱ 200 χιλιάδες λίραι δὲν εἶναι τί σπουδαῖον». Καὶ παρακάτω: «Ἐθε αἱ ἐνέργειαι σου νὰ φθάσουν εἰς ἀποτέλεσμα, πλὴν ἀμφιβάλλω, νὰ ρίψωμεν δὲ τόσα χρήματα εἰς τὸν ἀέρα τί θέλουσιν εἶπει οἱ φιλόσοφοι Ἀθηναῖοι; Προκταρτικῶς δὲν δίδομεν 100,000 φράγκα διὰ τὰς τουρκικὰς ἐφημερίδας. Σκέψου».

Σὺν τοῖς ἄλλοις ὁ κ. Ξένος προσθέτει καὶ τάδε ἐν τινὲ τῶν ἐπιστολῶν του πρὸς τὴν ἐξοχότητα τῶν Καλαμῶν: «Τὸ σχέδιον ἡμῶν τώρα εἶναι νὰ συνεννοηθῇ ὁ Σουλτάνος κατευθεῖν με τὸν Βασιλέα καὶ ὅταν συνεννοηθοῦν νὰ συνκντηθῶσιν εἰς μίαν νῆσον τοῦ Ἀρχιπελάγους... Μὴ ξεχάσετε, σεβαστὲ φίλε, τὰς 25,000 φράγκα. Οἱ εὐνοῦχοι, οἱ τζοχαντζάριδες κ.λ.π. ἴστανται ὡς ἄμοτοι λύκοι».

Ἰδοὺ καὶ ἐν τηλεγράφῳ κρυπτογραφικόν:

4,919 2,031 8,243

ἐκερδήσαμεν τὸν Ἀρχιεπισκοπικόν.

ΓΙΑΝΝΗΣ. — Ἐδιάβασες τὰ γράμματα τοῦ Ξένου; Τὸς διαβόλου κίλτσα αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος!

ΚΩΣΤΑΣ. — Σαλιαμύξαις. Καὶ κκλά εἶπε μιὰ φορὰ ὁ Κορέσιος πῶς ὁ Κουμουνδούρος τὸν ἔστειλε γιὰ πρᾶκν χαβιάρι.

ΓΙΑΝΝΗΣ. — Μὰ ὁ Ξένος τ' εἶχε τ' ἔχαπε.

ΚΩΣΤΑΣ. — Τὴ φιλικὴ τοῦ Κουμουνδούρου τὴν ἔχεις γιὰ μικρὸ πρᾶγμα;

ΦΑΓΟΥΡΕΣ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

Στέφ. Ξένος καὶ Κουμουνδούρος περὶ ἀλώσεως Κωνσταντινουπόλεως.

Πίντος καὶ Κατζάρης περὶ φαρμακοποιίας Δορβώλτου κ.λ.

Σιθιτικνίδης καὶ Δήμαρχος περὶ συναλλάγματος 10,000 δραχμῶν.

Τσαγκαράκης ἡγούμενος δημοτικῶ συμβουλίου Μεσολογγίου καὶ ἐπιτροπὴ συλλόγου Βύρωνος περὶ ἀποκαλνπτηρίων.

Βυμβύλης φαρμακοποιὸς καὶ Τηλέγραφος περὶ νεοθενμένης κιννήης.

ΓΝΩΣΤΟΡΟΙΗΣΙΣ

Παρακαλοῦνται οἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ οἱ ἐν τῇ ἐξωτερικῶσιν δρομηται τοῦ Ἀσμοδαίου, ὅσων ἡ συνδρομὴ λήγει τὴν 17 φρμηνός, νὰ ἀνανεώσωσιν αὐτὴν ἐγκαίρως, ἀποστέλλοντες πρὸς τὴν διεύθυνσιν τὸ ἀντίτιμον αὐτῆς, ἵνα μὴ διακοπῇ ἡ ἀποστολὴ τοῦ φύλλου. Πρὸς τούτους παρακαλοῦνται οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐγγραφῶσιν εἰς τὴν συνδρομητικὴν νὰ γνωστοποιήσωσι τοῦτο εἰς τὴν διεύθυνσιν τῆς ἐφημερίδος ἐν ὁδῷ Σταδίου ἀριθ. 14 ἀπέναντι τῆς Πιστωτραπεζῆς, ἀποστέλλοντες συγχρόνως καὶ τὴν ἐτησίαν συνδρομὴν.

Τὸ φύλλον κωλύεται ἐν τῷ γραφείῳ καὶ ἀνὰ τὰς ὁδοὺς ἀπὸ 10 λεπτ. 10.

Ὁ Ἀσμοδαῖος δὲ ἐκδίδεται καὶ ἐκτάκτως ὡσάκις ἡ ἀθηναῖκή κοινωνία τῷ παρίχει ἀφθονοτέραν τροφήν.

Ὁ Ἀσμοδαῖος δημοσιεύει εἰδοποιήσεις καὶ μὲ εἰκόνας.

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου Ἀδελφῶν Περρῆ.